

I Henhold til disse faa Bemærkninger skal jeg anbefale Udvalget meget nøje at overveje den Sag, jeg her har omtalt.

Bluhme: Maa jeg først ønske Ministeren til Lykke med hans Forslag. Det tilfredsstillende et Krav, som længe er stillet af hele Befolkningen, og saa vist som Udviklingen af Kommunikationsmidlerne er det første og vigtigste Skridt til at fremme Befolkningens Udvikling i aandelig og materiel Henseende, saa vist er dette Lovforslag en heldig Begyndelse.

I det store og hele kan jeg give Forslaget min Tilslutning, men jeg beklager unægtelig, at Ministeren med Hensyn til den midtjydske Bane har holdt sig til Kommissionens Indstilling, idet man har rettet den fra Silkeborg mod Bramminge i Stedet for mod det naturlige Knudepunkt, hvorhen det er Banens Hensigt at føre, nemlig Esbjerg Havn. Den burde efter min Mening have været draget fra Grindsted over Agerbæk og Grimstrup efter Esbjerg. Naar man ser paa Kortet, finder man ganske vist, at Bramminge er et Knudepunkt for Forbindelsen imod Syd til Sønderjyllands Vestegne og Baneforbindelser, og for uinteresserede ser det nemmest ud saaledes at slaa en Linie ned til dette Knudepunkt. Men jeg synes dog, at man med en saadan Afgørelse glider noget let hen over Formaalet med Banen.

Gennem lange Tider har man krævet gennem Midtjylland en Bane, der tilvebragte en saa umiddelbar Forbindelse som muligt med vor vigtigste Havn paa Vestkysten, og det er helt op i de nordligste Egne, helt op til Langaa, hvorfra den ny Bane skal udgaa, at man har krævet denne Forbindelse. Og saa gaar man alligevel en Omvej uden om Esbjerg for den tilsyneladende Fordels Skyld, at træffe et Knudepunkt for Forbindelsen Syd paa. Men derved forlænger man jo Vejen til Esbjerg, og blandt de Overslag, der findes i Tillæget til Kommissionsforslaget, vil man finde en Beregning, som vistnok er rigtig, og som gaar ud paa, at alene den nuværende Trafik fra og til Esbjerg op til Knudepunktet Grindsted vil beløbe sig i Fragtomkostninger til ca. 20,000 Kr. aarlig — altsaa alene med den nuværende Trafik. Mennaar man betænker, at vi have liggende for os et andet Forslag, nemlig om Esbjerg Havns Udvidelse, og man venter og haaber, at denne Havn en Gang skal blive tidssvarende og i Stand til at svare til sit oprindelige Formaal, saa maa man ogsaa her tage i Betragtning, at dermed vil Eksporten

tiltage betydeligt, men Importen endnu mere. Der vil blive en meget betydelig Import gennem denne Havn, der ligger nærmest ved de store Søhandelsveje til Jylland og til hele Danmark, og op ad denne Midterbane vil Trafikken da upaatvivlelig tiltage saa betydeligt, at det Beløb, som man beregner tabt, og som man anslaaer til 20,000 Kr. under de nuværende Forhold, ubetinget vil stige meget betydeligt.

Men foruden det Tab og de Omkostninger, det vil paabyrde Befolkningen, at den maa køre denne Omvej, vil vistnok ogsaa Banen selv have Tab af at gaa en længere Vej end nødvendigt. Det ses ikke, at Banen kan vinde Spor af Opland eller forøgede Indtægter ved at gaa om ad Bramminge fremfor at gaa direkte til Esbjerg. Dertil kommer endelig, at Banestrækningen Esbjerg—Fredericia jo allerede er saa stærkt trafikeret, at naar Tilslutningen fra Midterbanen støder til ved Bramminge, vil det ganske øjensynligt og utvivlsomt blive nødvendigt at lægge Dobbeltspor til Esbjerg, hvorved der atter vil fremkomme en betydelig forøget Udgift for Jernbanen i den daglige Drift.

Med Hensyn til den Trafik, som gaar over Bramminge og Vedsted Syd paa, eller kommer Syd fra, skal jeg bemærke, at den har i det hele udgjort 36,000 Tons, og af disse kommer omtrent Halvdelen, henvend 18,000 Tons, fra Esbjerg. De komme ikke Nord fra; der kommer en Del fra Vesteregnet, men intet Øst fra, alt kommer fra Esbjerg. Og Resten af disse 36,000 Tons, de 18,000, forbruges i det væsentlige af Jernbanerne selv, idet det er Kul, som Jernbanerne forbruge til deres egen Drift, og en Del Kul fra Tyskland gaar ogsaa til Esbjerg.

Den eneste Grund, man i sin Tid anførte for at gaa til Bramminge, var, at særlig Landbruget skulde have Brug for en Forbindelse med Vesteregnet for at føre deres Kreaturer over Hvidding ned til Tyskland. Men for Øjeblikket er der jo ingen saadan Transport, og den nærmeste og letteste Vej til Hamborg Nord fra er alligevel over Vamdrup. Nu er Forholdet det, at de, som ville sælge Kreaturer til Tyskland, sende dem til Esbjerg, faa dem slagtede der, og Kødet gaar saa fra Esbjerg over Bramminge Syd paa, eller med Skib til Hamborg. Af den Grund kan der derfor ikke være mindste Brug for en Linie over Bramminge Syd paa. Men dertil kommer, at den Transport af levende Kreaturer eller Kød, som man kunde tænke sig vilde gaa direkte ad